

ELFDE PASTORALE BRIEF – zaterdag 23 Mei *Zevende zondag van Pasen - Wezenzondag*

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

Weggaan
is iets anders
dan het huis uitsluipen
zacht de deur dicht trekken achter je bestaan
en niet terugkeren.

Je blijft iemand
op wie wordt gewacht.

Weggaan
kun je beschrijven
als een soort van blijven.

Niemand wacht
want je bent er nog.

Niemand neemt afscheid
want je gaat niet weg.

Jezus is gegaan,
maar niet zomaar.
Zijn geest, blijft.
In zijn geest mogen wij verblijven.

(Rutger Kopland)

LAATSTE NIEUWS **KERKELIJKE VIERINGEN WORDEN WEER OPGESTART**

*Binnenkort worden de vieringen
onder strenge voorwaarden weer opgestart.
Dat zal DEELS
volgens het schema zijn in het parochieblad.*

*Zo snel als mogelijk zullen we u informeren
over voorwaarden en tijden
per mail en op de site*

* Inleiding...

Door Pastor Dorenda Gies

De woensdagavond voor Hemelvaart wil ik om half tien 's avonds de computer afsluiten als er een mail van het bisdom binnenrolt. Het protocol om weer te kunnen gaan vieren is eindelijk binnen. Natuurlijk slaan Jan, mijn man (pastor in de Pax Christiparochie) en ik direct fanatiek aan het lezen. Wat worden de consequenties voor ons als we weer willen vieren? Wat moet er straks allemaal gebeuren? Terwijl ik de tien pagina's met het protocol voor gelovigen, voor bedienaren en voor kerkgebouwen door aan het lezen ben, rolt er even voor tienden een mail binnen van het Friesch Dagblad. Of ze Marco en mij de volgende dag mogen interviewen over het protocol van de Katholieke kerk? Ik bel Marco en we overleggen even over wat we doen met de krant en wat onze eerste indruk is van het protocol. Gelukkig hebben Marco en ik de neuzen dezelfde kant op staan. De volgende ochtend vieren wij met z'n tweeën Hemelvaart in Dronryp en daarna hebben we het telefonisch interview met de krant. Aansluitend bomen wij nog een tijdje verder. Welke stappen moeten we met het bestuur en de locaties zetten? Wie is waarvoor verantwoordelijk? Wat willen wij zelf eigenlijk en wanneer voelen wij ons als voorgangers veilig? Hoe gaan we een en ander communiceren?

Na een redelijk overzichtelijke tijd waarin het vooral in ons hoofd erg druk is vanwege de zorgen die je je maakt, komt er nu een tijd van praktisch regelen. We hebben dat ook al zien gebeuren bij veel bedrijven die weer van start willen gaan. Ontsmettingsmiddelen, hoestschermen, looproutes etc. Langzaam mag er weer wat worden opgestart, straks ook in onze kerk. Wij willen allemaal graag, maar spannend blijft het wel. Op de laatste pagina vindt u een verwijzing naar het protocol. U hoort later meer van ons.

In deze brief vindt u weer een overweging over de periode tussen Hemelvaart en Pinksteren, de Wezenzondag. Als extraatje bij de bezinning ook nog iets rond Mariamaand mei. Een parochiaan schrijft over de Mariaverschijning bij Rue du Bac, de kinderen mogen gaan kleuren en er is informatie vanuit het wijkcontactwerk in Dronryp. Daarnaast roepen we u en jou op om iets te schrijven over Pinksteren om zo iets van de H. Geest door te geven aan medeparochianen. We kunnen nog niet naar de kerk, maar we kunnen elkaar misschien wel begeistere via onze taal!

Wij wensen u en jou weer veel leesplezier toe!

Hartelijke groet van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Luisterend oor van de pastores

Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

* Gelovige Inspiratie...

Door pastoor Marco Conijn

Het heilig Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (17, 1-11a)

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en zei: "Vader, het uur is gekomen. Verheerlijk uw Zoon, opdat de Zoon U verheerlijke. Gij hebt Hem immers macht gegeven over alle mensen om eeuwig leven te schenken aan allen die Gij Hem gegeven hebt. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God en Hem die Gij hebt gezonden: Jezus Christus. Ik heb U op aarde verheerlijkt door het werk te volbrengen dat Gij Mij hebt opgedragen te doen. Gij, Vader, verheerlijk Mij thans bij Uzelf en geef Mij de heerlijkheid, die Ik bij U had eer de wereld bestond. Ik heb uw naam geopenbaard aan de mensen die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. U behoorden ze toe; Mij hebt Gij ze gegeven en zij hebben uw woord onderhouden. Nu weten zij dat al wat Gij Mij gegeven hebt, van U komt. Want de boodschap die Gij Mij hebt meegedeeld, heb Ik hun meegedeeld, en zij hebben ze aangenomen en naar waarheid erkend dat Ik van U ben uitgegaan, en zij hebben geloofd dat Gij Mij hebt gezonden. Ik bid voor hen. Niet voor de wereld bid Ik, maar voor hen die Gij Mij gegeven hebt, omdat zij U toebehoren. Al het mijne is van U en het uwe is van Mij. Zo ben Ik in hen verheerlijkt. Ik blijf niet langer in de wereld, zij echter blijven in de wereld, terwijl Ik naar U toe kom."

Overweging

Met hemelvaart is Jezus aan het zicht onttrokken.
Hij is naar zijn hemelse vader teruggekeerd.
De leerlingen voelen zich zoals ook wij ons zouden voelen....
Ze voelen zich verweesd, verlaten en alleen.

De man die hen bezielde en de zin van het leven liet ontdekken is niet meer....
En wat doen ze dan.....

Ze volgen een soort van oeroud menselijk instinct
dat mensen in dergelijke situaties laat overleven.
Ze zoeken elkaar op,
ze gaan naar de bovenzaal, daar voelen ze zich veilig.
Daar zijn ze niet alleen, maar samen...

Ze proberen met elkaar te verdragen wat hen is overkomen.
Ze zullen hebben verlangd naar hoe het ooit was.....

Terugverlangen naar hoe het ooit was
doet de door Corona getroffen mensheid ook.
Nog steeds geldt voor ons allen:
vermijd drukte en houdt anderhalve meter afstand.
Maar we hebben het er moeilijk mee.
Hier en daar zijn de winkelstraten alweer rijkelijk gevuld met winkelend publiek.
Met Hemelvaartsdag waren de stranden hier en daar haast overvol.
En er wordt in spanning afgewacht hoe de terrassen zich weer zullen vullen vanaf 1 juni.
Daarnaast mag er na 1 juni weer worden gevierd in onze kerken.
Zal het in de kerk ook druk worden of houden we het "beheersbaar"?

Ik lees het Fries dagblad.
Onlangs las ik een column van onze oud vicaris-generaal, Leo van Ulden.
Hij schreef over het menselijk verlangen naar het oude.....
*“wie thuis is in de liturgische kalender weet precies wat hier gebeurt.
Veertig dagen is de maat waarmee een bepaalde houding zich laat opleggen
en daarna moet het uit zijn met de pret of met de beproeving”*
Hij heeft gelijk.
Al dat Corona nieuws begint te vervelen.
Alle maatregelen ook.
Je zou zeggen dat een gewaarschuwd mens voor twee telt,
maar dat is niet echt het geval.
We zijn er gewoon klaar mee en verlangen terug naar het oude.

Vanaf medio maart zijn de kerkelijke vieringen opgeschort.
In de weken ervoor mochten we elkaar
in de kerk de vrede niet meer wensen door handen te schudden.
Er werd aanvankelijk lacherig over gedaan, tot het lachen ons verging.

Na vele maanden zijn we ons aan het voorbereiden om weer publiekelijk te gaan vieren.
De vieringen zijn omgeven met strenge voorzorgsmaatregelen.
Veiligheid gaat boven alles.
Er zijn mensen die het er niet mee eens zijn.
Anderen zijn juist heel blij dat de kerk zo voorzichtig mogelijk is.

Waar mensen het vaak wel over eens zijn is
dat we een ontzettende behoefte hebben om elkaar weer te zien
en de opgelegde quarantaine (waar mogelijk) achter ons te laten.

Jezus sprak kort voor zijn hemelvaart zijn leerlingen bemoedigend toe.
Hij zal ons niet alleen laten en altijd zal er aandacht zijn en blijven van God.
We wisten dat natuurlijk al lang,
maar het is goed je dat als mens steeds weer te realiseren,
want soms, in tijden van tegenslag, ervaren we dat soms even niet.

Juist dan is het goed, om net zoals de leerlingen toen
(op afstand) troost te zoeken bij elkaar
en de verbinding met elkaar te zoeken en ervaren door samen te komen.
Daarbij verlangen we terug naar het oude.
Maar zoals het was, zal het voorlopig niet zijn.

Behalve dan dat de Heer met ons is, in goede en kwade dagen.
Het is goed ons dat steeds weer te realiseren.

Voorbede

*Bidden is de meesten van ons van huis uit geleerd...
Bidden valt niet altijd mee
zeker niet als het leven ons tegenzit
of als we er alleen in staan...
Toch sluiten we ons aan bij Jezus,
bij Jezus' volgelingen en bij de Kerk van vandaag:*

Voor onze wereld bidden wij in deze vreemde tijd
voor mensen in angst om ziek te worden,
voor mensen in zorg om elkaar te beschermen,
voor mensen in oorlog en in een machtsstrijd om een vaccin en om de overwinning:

God, wij bidden U om eenheid en vrede en naastenliefde.
Voor onze Kerk bidden wij
in deze vreemde tijd van gesloten deuren en zoekende mensen.
Dat we de eenheid bewaren door betrokkenheid op afstand en met lieve gebaren dichtbij.

Voor jongeren bidden wij,
die totaal niet weten hoe hun toekomst eruit ziet
en waar ze voor kunnen en willen bidden:
nieuwe ideeën, om tijd om na te denken en uit te wisselen met elkaar.
God, wij bidden U om creativiteit en volhouden,
om nieuw enthousiasme voor straks.

Voor onszelf bidden wij,
om gezondheid en rust in ons hoofd en in ons hart.
Voor wie in onze gedachten zijn omdat ze ernstig ziek zijn, iets ergs meemaakten,
een naaste verloren of het zwaar hebben met hun werk:
God, wees dicht bij ons en help ons in ons gebed om U te vinden.

*God, hoor toch ons bidden
en help ons volharden in wat wij te bidden hebben.
Verhoor ons toch en houd ons samen
als één grote gemeenschap in Uw naam.
Dat vragen wij U door Jezus, Uw Zoon en onze Heer. Amen.*

Meimaand Mariamaand

Door Pastor Dorenda Gies

*Afgelopen vrijdagavond mocht ik bij het programma Kruispunt van Radio Stad Harlingen een bezinning verzorgen. Alle pastores van de Werkgemeenschap van Kerken in Harlingen werken daar om de beurt aan mee. Het programma wordt zondag herhaald tussen 9:00 en 10:00 uur en tussen 18:00 en 19:00 uur
Hieronder vindt u de bezinning waarin ik Maria centraal heb gezet:*

De Katholieke kerk in Harlingen is overdag altijd open. Voorbijgangers kunnen even naar binnen om rond te kijken, stil te zijn, wat te bidden of een kaarsje op te steken. In deze Coronatijd valt het op dat er heel veel extra kaarsjes staan te branden bij Maria. Menigeen met verdriet, zorgen of angsten steekt een lichtje aan bij het beeld van deze vrouw, de moeder van Jezus.

In de katholieke traditie speelt Maria voor veel gelovigen een belangrijke rol en deze maand, de meimaand wordt ook wel Mariamaand genoemd. In deze maand is er extra aandacht voor Maria en wordt er in normale tijden in onze vieringen bijvoorbeeld een extra Marialied gezongen. De Romeinen noemden de meimaand naar de moedergodin Maia. Die naam betekende oorspronkelijk 'moeder'. In de Middeleeuwen ontstond in Italië het gebruik om de maand mei toe te wijden aan Maria.

Mariaverering kan nooit los gezien worden van haar zoon Jezus Christus: Maria voert ons naar Jezus, naar God en elke ontmoeting met haar is voor traditionele katholieken een ontmoeting met Christus. Wanneer wij over Maria zingen, wanneer wij kaarsjes bij haar aansteken, wanneer wij in onze traditie afbeeldingen van haar maken, dan is zij bijna altijd ingetogen, bescheiden en lieflijk. Een kwetsbaar meisje, een vertederde moeder. Meestal kijkt zij bijna verlegen naar beneden, naar het kind in haar armen. Ze lijkt in zichzelf gekeerd en ver weg van het dagelijkse leven.

Het is een beeld van Maria waar ik niet zo goed mee uit de voeten kan. Het bevestigt voor mij te veel de traditionele rol van de vrouw. Maar soms kom ik een afbeelding tegen waar ik wel echt warm voor kan lopen. Dan zie ik een vrouw die de wereld inkijkt, die kracht uitstraalt, verwachting en toekomst, die haar arm uitstrekt en haar kind de wereld laat zien. Die afbeelding past voor mij veel beter bij wat ik mij voorstel bij Maria en bij haar leven.

De realiteit van Maria's leven zal geen voortdurende zevende hemel zijn geweest. Zij en haar man Jozef hebben hun kind een naam gegeven, die klinkt als een belofte: J'hoshua, Jezus – God redt. De oudste bronnen van de traditie melden dat Jozef betrekkelijk vroeg in het leven van Jezus is gestorven. Maria stond er dus al snel alleen voor. Ze maakte zich zorgen toen Jezus het huis uit ging om een geweldloze man van vrede te zijn. Jezus ging en hij zaaide onrust, werd hem verweten. Hij lasterde God, werd hem verweten. Hij stookte het volk op, werd hem verweten. Maria zal haar zoon lang niet altijd begrepen hebben en hem vaak met pijn in het hart zijn gevolgd.

Na zijn sterven komt ze met zijn leerlingen bij elkaar om het brood te delen zoals hij deed. En daar waar de herinneringen levend worden gehouden en de verhalen over Jezus loskomen, daar is voor Maria uit die eigennuttige onstuimige jongen van Nazareth de man naar Gods hart geboren. Ze ziet hem in mensen weer levend worden.

In de verhalen uit de bijbel in het evangelie van Lucas, wordt Maria, als ze zwanger is van Jezus, een bijzondere tekst in de mond gelegd; het Magnificat, een lofzang waarin elk woord, iedere zinsnede een citaat uit het oude testament is. De tekst klinkt als volgt:

Magnificat

*'Mijn ziel prijst en looft de Heer,
mijn hart juicht om God, mijn redder:
hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar.
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen,
ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan,
heilig is zijn naam.
Barmhartig is hij, van geslacht op geslacht,
voor al wie hem vereert.
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm
en drijft uiteen wie zich verheven wanen,
heersers stoot hij van hun troon
en wie gering is geeft hij aanzien.
Wie honger heeft overlaadt hij met gaven,
maar rijken stuurt hij weg met lege handen.
Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar,
zoals hij aan onze voorouders heeft beloofd:
hij herinnert zich zijn barmhartigheid
jegens Abraham en zijn nageslacht,
tot in eeuwigheid' (NBV Lucas 1:46-55).*

De joodse vrouw Maria prijst niet alleen God, omdat die oog heeft gehad voor zijn minste dienaar, en grote dingen voor haar heeft gedaan. Die jonge zwangere vrouw zingt een revolutionair lied, een profetische aanklacht tegen al wie kleine mensen verdrukt. Het lied heeft een politieke lading. Het klinkt levensgevaarlijk en subversief. De groten der aarde, de hoogmoedigen en de zelfgenoegzamen wordt de ondergang aangekondigd. De verworpenen en de kleinen wordt toegezegd, dat zij het land zullen erven. Dit lied dat Maria zingt is niet vrijblijvend. Het raakt de fundamenten van ons leven. Het is een geloofsbelijdenis, waarin de waarden die in de wereld gangbaar zijn, als on-waarden worden ontmaskerd. En omgekeerd somt het lied een aantal waarden op, waarvoor een gelovige bereid dient te zijn door het vuur te gaan.

Als je dat lied hoort doemt er een heel ander beeld van Maria op. 'Heersers stoot hij van hun troon en wie gering is geeft hij aanzien'. Onwillekeurig verschijnen er dan weer beelden op ons netvlies van machthebbers en kleine mensen, toch altijd weer, de eeuwen door. Maria heeft een krachtig 'nee' laten horen tegen man en macht, en na haar vele vrouwen die zich identificeren met hun volk in onderdrukking. Het is het protest en tegelijkertijd de hoop en het vertrouwen van vrouwen overal ter wereld, de eeuwen door. Op alle schroeiplekken van de wereld keren ze vaak als eersten terug naar de verzameling puinhopen waar ooit hun huis heeft gestaan, in oorlogsgebieden, na overstromingen of een verwoestende storm. Puinhopen van vandaag, van gisteren, van morgen.... Ze gaan met de ontzetting en het eindeloze verdriet in hun ogen, en ze beginnen opnieuw, want er zijn kinderen die verzorgd moeten worden, er is land dat bewerkt moet worden. En het leven gaat door.... Zij zijn de eersten die de oude teksten weer zingen en bidden.

Maria sluit zich met haar lied aan bij een lange traditie van al die aartsmoeders en aartsvaders, profeten en profetessen. Zij hebben God erkend en herkend in wat er in hun leven gebeurt. Zij durven de toekomst aan, die God hen belooft, door alle verdrukking, vernietiging en wanhoop heen. Zij willen die toekomst zelf ook handen en voeten geven. Maria is van dat volk, dat van de fundamentele geloofsovertuiging uitgaat dat Gods liefde en gerechtigheid uiteindelijk zullen overwinnen.

In deze angstige en onzekere Coronatijd kunnen wij allemaal wel wat van die hoop op toekomst gebruiken. In deze tijd willen wij allemaal wel die kracht ontdekken die Maria uitstraalt, die haar overeind houdt. In deze tijd zouden wij allemaal wel iets van haar vertrouwen op God willen overnemen. Want het blijft een spannende tijd, waarin iedereen geraakt wordt door die Coronacrisis. Mensen verliezen dierbaren, mensen vechten om herstel van hun gezondheid, mensen leven in angst en vereenzamen, mensen vechten voor hun bedrijf of hun werk, mensen over de hele wereld lijden honger en ontberen goede gezondheidszorg, mensen vechten voor hun toekomst.

Maria durfde haar toekomst aan, hoe onzeker die ook was. Daarom steken wij kaarsjes bij haar aan. Met Maria hopen wij zo dat de beloften van het Magnificat waar zijn, desnoods waar worden, liever vandaag dan morgen. Dat de Eeuwige het werk van zijn handen niet laat varen en uitkomst zal brengen. Dat Hij ons zal zoeken en vinden en ons niet zal beschamen in ons wankele vertrouwen, ook vandaag, hier en nu, in deze tijd.

* **Gedachten van parochianen...**

Rue du Bac in Parijs en de verschijning van de H. Maria

Zoals nu het Corona-virus de gehele wereld teistert, zo woedde rond 1830 de cholera in Parijs. Met een medaille is het tijdperk van Maria in 1830 in de Rue de Bac in Parijs begonnen. Daar verscheen de Moeder Gods aan een eenvoudige kloosterlinge, Catherine Labouré genaamd.

Maris vertelde haar over de tijd vol leed die de hele wereld te wachten stond. "Men zal denken dat alles verloren is." Maria toonde zuster Catherina een afbeelding. Ze stond met uitgespreide armen op de wereldbol, met een slang onder haar voet. Aan haar vingers droeg ze ringen waaruit lichtstralen kwamen. Innerlijk voelde de zuster aan: "Die stralen zijn het symbool van de genade die Maria de mensen schenkt". Van enkele van die ringen gingen echter geen lichtstralen uit. Maria verklaarde: "Die staan voor de genaden die u Mij vergeet te vragen!" Rondom de afbeelding stond in gouden letters geschreven: "O Maria, zonder

zonden ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen!". Toen draaide ze de afbeelding om. Op de achterkant waren twaalf sterren en de letter M onscheidbaar met het kruis verbonden. Daaronder ook twee gewonde harten. Toen hoorde zuster Catherine: "Laat naar het model van die afbeelding een medaille slaan. De personen die de medaille steeds bij zich dragen en die deze korte aanroeping vroom uitspreken, zullen de bijzondere bescherming van de Moeder Gods ervaren". In 1832 werden de eerste 2000 medailles geslagen, net tijdens de maanden dat in Frankrijk de cholera woedde. Er vonden talloze wonderbaarlijke genezingen en bekeringen plaats. Die waren zo talrijk dat dat aan de medaille de naam van 'Wonderbaarlijke Medaille' werd gegeven.

Steeds als ik in Parijs kwam bezocht ik altijd de kapel in de Rue du Bac. De stoel waarin Maria tijdens de verschijningen was gezeten is daar nog steeds aanwezig.

Hiske Hiemstra, Herbayum.

Heeft u ook gedachten om te delen met parochianen. Mail ze ons dan naar de pastores.....

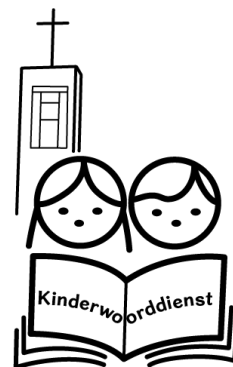
*** Oproep om te schrijven over Pinksteren ***

Heeft u ook het gevoel veel te missen, als we straks met Pinksteren niet ter kerke kunnen gaan? Wat mist u dan? Wat zegt Pinksteren u? Heeft u (hebben jullie) iets met de heilige Geest. Wellicht wilt u ons dat schrijven in een (kort) stukje, dat we dan met Pinksteren kunnen delen met elkaar in de pastorale brief.

*** Voor de kinderen...**

Een hemels moment.

De verheerlijking op de berg.
Het lijkt wel of Jezus even in de hemel is.
Hij ziet er heel anders uit.
Opeens heeft hij andere kleren, wit, en het lijkt wel of ze stralen.
En die twee mannen?
Dat zijn Mozes (met de twee stenen tafelen)
en Elia (met een raaf die brood in zijn bek heeft.).
Mozes en Elia leefden lang voordat Jezus geboren werd.
Maar hier zijn ze even samen met Jezus.
Een hemels moment!

Om te kleuren...

* Nieuws vanuit de parochie...

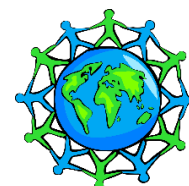

Bericht van het wijkcontactwerk, locatie Dronryp

Normaal gesproken krijgen de 75 jarigen (en ouder) bij hun verjaardag een bloemetje van de wijkcontactdame. Vanwege de Corona is dat de afgelopen weken niet gebeurd. Aangezien de Coronatijd nog wel even aan zal houden, zullen we het bezorgen van het bloemetje weer oppakken. Ook mensen die vanaf maart jarig zijn geweest krijgen alsnog hun bloemetje bezorgd door de wijkcontactdame. Het bloemetje zal echter bij de deur worden afgegeven.

Namens de wijkcontactdames van Dronryp, Lies van der Zweep

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

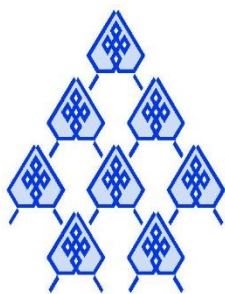
Van Anita Kiewied-Mosterman uit Harlingen ontvingen we het volgende bericht:

Nog een tip voor wie Facebook heeft.

Elke zondag is er een live stream vanuit de Sint Clemens kerk op Ameland.

Dit is een gezongen eucharistieviering en begint om 10 uur.

De uitzendingen die al geweest zijn kan je ook nakijken op deze Facebook site.

VIERINGEN WORDEN WEER OPGESTART

In de parochies en andere instellingen van de Rooms-Katholieke Kerk worden met ingang van maandag 1 juni 2020 de publieke liturgievieringen hervat. In gezamenlijkheid hebben de Nederlandse bisschoppen op 20 mei 2020 het protocol 'Kerkelijk Leven op anderhalve meter' vastgesteld.

In de maand juni mogen bij de vieringen maximaal 30 mensen aanwezig zijn. Vanaf 1 juni wordt in de publieke vieringen nog niet de Heilige Communie uitgereikt. Dat gebeurt vanaf zondag 14 juni 2020 wanneer in de Nederlandse kerkprovincie het hoogfeest van Sacramentsdag wordt gevierd.

De bisschoppen hebben een protocol vastgesteld wat uit drie delen bestaat. Het eerste deel richt zich tot alle gelovigen en geeft richtlijnen om in de kerken op een veilige en waardige wijze de liturgie samen te kunnen vieren. Het tweede deel is gericht aan de bedienaren met betrekking tot de uitvoering van hun specifieke taken in de liturgie. Het derde deel is toegespitst op het veilig gebruik van de kerkgebouwen met regels voor de inrichting en logistiek binnen het kerkgebouw, passend bij de richtlijnen vanuit het RIVM en bij het eigene van de liturgie.

De bisschoppen benadrukken het belang om in de parochies en instellingen zorgvuldig te werk te gaan om zo goed mogelijk de veiligheid in de kerkgebouwen te kunnen waarborgen. Zij zijn blij dat er weer perspectief is op het samen kunnen vieren van de Heilige Mis. Hopelijk kunnen we vanaf 1 juli weer vieren met meer dan 30 aanwezigen, maar steeds onder voorwaarde dat de anderhalve meter in acht wordt genomen.

Zie voor het protocol:

<https://www.rkkerk.nl/protocol-voor-publieke-vieringen-in-de-r-k-kerk-vanaf-1-juni-uitreiking-heilige-communie-vanaf-14-juni/>